

آموزش گریم
لی بیگان
ترجمه فرزانه قلی زاده
نشر ورق

یکی از مشکلات موجود شناخت جایگاه گریم است. متأسفانه همان گونه که در مقدمه کتاب نیز به آن اشاره

می‌شود هنوز به این شاخه‌ی هنری به چشم بچه‌ی نامشروع تئاتر می‌نگرند. حتی تهیه‌کننده‌ها و کارگردان‌هایی دیده می‌شوند که گریم را به عنوان یک شاخه هنری نمی‌پذیرند و وجود آن را در خلق شخصیت‌ها مؤثر نمی‌دانند. اثر حاضر می‌تواند برای تمام کسانی که در عرصه‌ی تئاتر فعالیت داشته و به عقاید و سبک کار علاقه‌مندند مفید باشد.

نویسنده برای سازنده و کارگشا بودن کتاب در هر بخش از آن به موضوعی خاص پرداخته و حتی در بخش‌های بعدی، مراحلی از آنها را دوباره شرح داده است. چنانچه اگر گریم خاصی مورد نظر باشد، کافی است به آن بخش خاص مراجعه شود. در شرح آن دیده می‌شود که از تمامی وسایل و مواد خاص به کار برده شده در خلق چهره، نام برده می‌شود. همچنین در کنار آن شرح کامل گام به گام همراه با تصاویر ارائه شده است. حتی هر موضوع خاصی بر روی چهره‌های سیاه و سفید کار شده تا به این نکته اساسی پی برده شود که فنون زمینه‌سازها و روشنی‌ها را باید با در نظر گرفتن رنگ پوست، فرم عضلات و استخوان بندی چهره و حتی ویژگی شخصیتی انتخاب کرد.

وی همچنین در هیچ جای کتاب از شماره سایه یا فون زمینه خاص نام نبرده است، چون معتقد است که رنگ فون زمینه متناسب با فرم چهره شخصیت تازه انتخاب می‌شود.

کتاب در دو فصل ارائه شده و نویسنده در بخش نخست بر آن است که هیچ قاعده و قانونی پیشنهاد نکند، چون نمی‌تواند هیچ تجسمی از فرم چهره، رنگ پوست و یا شخصیت مورد نظر داشته باشد. پس طبیعی است که انتخاب، برگزیدن سایه و روشن‌های مناسب برای مخاطب غیر ممکن باشد و با در نظر گرفتن تصویر ذهنی فرم چهره، مدل وسایل و رنگ‌ها

انتخاب می‌شود.

بنابراین بر خلق تصویر ذهنی شخصیت

دلخواه می‌توان از بخش نخست کتاب استفاده کرد و حتی در حین اجرا می‌توان بعضی از مراحل آن را کاست و در مقابل از مراحل دیگری از بخش‌های کتاب استفاده نمود.

در بخش دوم با قوانین آشنا می‌شویم. گام‌ها و راه‌هایی پیش رو گذاشته می‌شود که برای طبیعی جلوه کردن، آنها را باید با دقت انجام داد، مراحل خاصی که بدون توجه به فرم خاص استخوان‌بندی و عضلات چهره می‌توان روی چهره‌ها عیناً اجرا نمود. گریم صحنه و اندازه فضای تئاتر، بهره‌گیری از نورپردازی و رنگ در عرصه تلویزیون و فیلم، نورپردازی و رنگ در تئاتر، و روشنی و تیرگی از موضوعاتی است که نویسنده در مقدمه به آن اشاره می‌کند.

در کتاب از عکس‌های رنگی استفاده نمی‌شود. نویسنده معتقد است که بارها شاهد بوده که بازیگران چگونه کورکورانه از این تصاویر رنگی برای چهره‌شان استفاده کرده و حالت فرم مطلوبی را هم خلق نمی‌کنند.

در هیچ جایی از کتاب، نویسنده شماره‌ای از فون زمینه یا سایه خاصی را نام نمی‌برد چرا که به شخصه در اجرای گریم اعتقادی به وجود فرمول خاص ندارد، قوانینی که ما را پای‌بند می‌کند، جلوی خلاقیت و قدرت تجسم را می‌گیرد. در این عرصه از هنر تجربه حرف اول را می‌زند. در این کتاب راهی فراروی خواننده گذاشته می‌شود تا در اجرای هر طرحی فرصت یابد تا از تخیل و یا حتی در صورت ارضای میل، از وسایل کابینت آشپزخانه، لوازم روی میز غذاخوری یا از زباله‌های سطل آشغال استفاده کرد. بی‌تردید همین شرایط غوطه‌ور شدن در دنیای تخیل باعث می‌شود تا به روش‌های نوین دست یافت و حتی موارد جدیدی را جایگزین کرد.